

ברוקימת בישראל

יזדיעות למורה

לפעילי מועצת המורים למען הקרן הקימת לישראל

חשון תש"ז

ירושלים

154-41
יז' 1947

נחסן את נפשות ילדינו בפני פגיעות ועלבונות... נשמור עליהם מפני מבוכה וספקות וחידיקי יאוש... נחשוף לעיניהם כל קרן אור של אורות מאופל ימינו... נכוון צעדנו בדרך הגאולה והבנין והבצרון, בה יבשירו את לבבם להטות שכם במערכה יחד עם הגדולים...

כיצד נחנך בימים אלה

מתוך חזר מועצת המורים למען הקה"ל עם פתיחת שנת הלימודים תש"ז

... במצור ובמצוק אנו פותחים את השנה הזאת. אין זו לנו הפעם הראשונה להתחיל את שנת בית-הספר במיצר ובדוי. זה עשר שנים, מאז פרוץ מאורעות הדמים בתרצ"ו בארץ, יגענו ולא הונח לנו: שנה-שנה וצרותיה, שנה-שנה וקללתה מרובה משל חברתה.

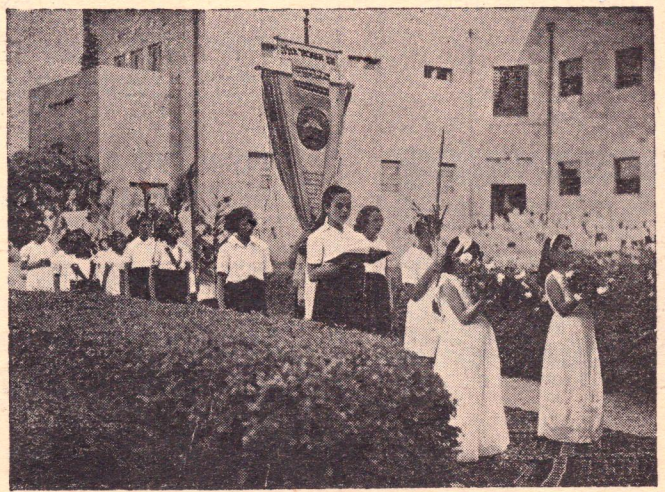
כבדה המערכה, שעמד בה הישוב כל השנה האחרונה: גורל כל קיומנו כעם הוטל על הכף. על כן גם יוסיף הישוב והעם כולו ויעמוד במערכה הזאת עד תומה. ואכן ידענו, כי בשנה הבאה נכוננו לנו ימי מאבק ומבחן קשים ומרים.

לאור המאבק הגורלי הזה נוליד את חינוך בנינו בשנה הזאת: נזקוף את קומתם מול מעול ומרשיע, נישיר מבטם לראות נכוחה את צדקת מלחמתנו ונכוון צעדנו בדרך הגאולה והבנין והבצרון, בה יבשירו את לבבם להטות שכם במערכה יחד עם הגדולים. יום יום, בלימודיהם, בעבודתם ובכל חייהם בבית-ספרם, נטפח בהם את הכרת האחריות הגדולה לקראת יעודם. נטפח בהם את חובת הכשרת תמיד בתורה, בעבודה ובמעשים למען הגאולה.

... נחסן את נפשות ילדינו בפני פגיעות ועלבונות של המתעללים לעיניהם היום בכל היקר והקדוש לנו במולדת. נשמור עליהם מפני מבוכה וספקות וחידיקי יאוש העלולים לבוא עליהם.

... נחשוף לעיניהם כל קרן אור של אורות מאופל ימינו באשר נמצאם ונחזקם בהכרה, כי עוד לא פסו אמונים בבני אדם, ולא נלאה מדפוק על לבות עמים, עד יתעוררו לטוב ולצדק יגברו בארץ. אך יחד עם זה נורם לא לבטוח בנדיבים ובחסד לאומים, לא להתבטל בפני כוחו ועשרו של הזר והחזק ולא להגרר אחרי ברק יפיו של עולם נכר. נלמדם לאהוב ולכבד את שלהם, את מורשתם.

נפתח את לבות בנינו באהבת ישראל ובאהבת תורתו וכל קדשיו. נקיים קשרים עם ילדי כל הגלויות ועם שרידי ילדי הגולה שחרבה ונקנה לילדינו את ההרגשה הגורלית: "ישראל ערבים זה לזה". — אהבה זו תבחן למעשה יום יום בהשתתפותם של ילדי הארץ בסבל אחיהם בני גילם, פליטי שרידי חרב, בנכונותם לפרס להם מלחמם ולחלק להם ממצעם וממלבושם, ובבואם אתם במגע בארץ להושיט להם יד אחים ולקרובם אל לבם.

ילדים בשמחת הגורן

חג מתן-הדגל (תש"ז) בחצר המוסדות בירושלים